

(Hekayə)

Sən bu hekayəni oxumağa başlayanda saçları dizinə çatan bir qız oturacaqda ayağını ayağının üstünə aşırıb uzaqlara baxacaq. Külək bayraqtək yelləyəcək onun uzun saçlarını. Bilirəm, sən indi o qızın bəzənib-düzənməyini, avtobusdakı basabasdan necə xilas olduğunu da xirdalığına qədər bilmək istəyəcəksən. Amma mən sənənin niyyətini əvvəldən duydum və hekayəni elə parkdan başladım. Buna görə mışmırığını sallama, deyinmə də. Əcəb oldu sənə. Gör sən necə şorgözsən. İki gözüm aydın, oxumursan-oxuma. Hekayə mənimdir, özüm bilərəm. Bəyənmişən, gedə bilərsən.

Bir dəqiqə! Sakit dur görək. Qızla üzbəüz oturacağa iki gənc oğlan oturdu. Aha, deyəsən, xoşuna gəldi. Küskünlüyün getdi, necə də gözlərini bərəldib iştahla oxumağa başladı. Səni xata-

kar!

Fikir verdinsə, gənc oğlanlar qızı baxışları ilə sığallayırdılar. Sən indi onların nə danışdığını da bilmək istəyəcəksən. Bax, ikisinin də əlləri bir yerində durmur, elə hey tərənir. Amma təəssüf ki, mən də onları başa düşə bilmirəm. Yox, xarici dildə da-

Lal hekayə

nışmırlar. İki də laldır.

Yaxşı, mışmırığını sallama. Bu hekayənin Tanrısı mənəm. İstədiyimi edə bilərəm. İndi də gəl o iki lalın əl hərəkətlərini sözə çevirdiyimə bax:

- *Birinci mənim xoşuma gəldi.*

- *Pah! İkimiz də gördük. Hardan birinci oldun?*

- *Yaxamı burax, mən gedəcəm.*

- *Dostluğu pozursan, vallah. Adam dostunun sevdiyinə göz*

Ayxan Ayyaz

dikər?

- *Elə bil, illərdir sevirsen axı.*

- *Burax görüm.*

- *Özüm ölüm, vuracam səni.*

Yaxalaşmağa başladılar. Az

qala bir-birilərinin ətinə yeyəcəklər. Qız da bu dəm qulaqlarını şəkədi, ətrafa döyükdü. Küləyin səsi gəzirdi parkda, bir də hərdən keçib gedənlərin ayaq səsləri.

Uzun saçlı qız ayağa qalxdı, əlindəki əsanı asfalta döyə-döyə ürkək addımlarla yeriməyə başladı. Bağışla, sənə bu əsadan söz açmamışdım. Desəydim, əvvəldən hər şeyi başa düşəcəkdin.

İndi deyirsən hekayə alınma-

yıb? Sənin başın üçün elə! O iki lal oğlan qızın kor olduğunu hiss edirdilər deyirsən. Burda sənənlə razıyam. Amma klassik fikri nə tez unutdun: "Sevginin gözü kordur".

O qız qaranlıqları yara-yara gedir. İki cavan oğlanı soruşursan? Onlar yaxalaşmağa ara ve-

rib təəssüflə qızın arxasınca baxırlar, üzlərində tərifsiz bir kədər var.

Deyirsən ki, nəyə elə, qaytar o qızı. Qışqırırsan üstümə: "Bəs Tanrı deyirdin özünə?" Bağışla, hekayəni burda dondurmaqdan başqa çarəm yoxdur. İndi bu hekayədə dördümüz qaldıq.